

Aleg. 303

Sprawozdanie

Komisji bankowej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w przedmiocie galicyjskiej Kasy oszczędności i podwyższenia gwarancyi kraju za jej wkładkę.

Wysoki Sejmie!

W dwojakim kierunku objawia się czynność Komisji bankowej odnośnie do galicyjskiej Kasy oszczędności. Przedmiotem jej rozpatrywania jest z jednej strony absolutoryum z rocznych rachunków Dyrekcyi Kasy oszczędności a powtórnie całość jej funkcjonowania, badana i oceniana ze względu na bezpieczeństwo funduszu krajowego, ręczącego za wkładki Kasy oszczędności.

Sprawozdaniem swem z dnia 19. lipca 1904, które Wysoki Sejm uchwałą z dnia 30. września b. r. przekazał Komisji bankowej, wnosi Wydział krajowy o udzielenie absolutoryum Zarządowi galicyjskiej Kasy oszczędności z jej rachunków za rok 1903. Zamknięcie to zestawiała buchalterya Kasy, sprawdziły Dyrekcyja i Komisya rewizyjna a przyjęły Wydział Kasy i jej Walne Zgromadzenie. Zgodnie z przepisami statutu Kasy i uchwałą Wysokiego Sejmu o objęciu gwarancyi za zwrot i oprocentowanie wkładek jej powierzonych nie badał Wydział krajowy ze swej strony zamknięcia tego przed przedłożeniem Wysokiemu Sejmowi wniosku o udzielenie absolutoryum Zarządowi. Wysoki Sejm bowiem poprzestał w swej uchwale o warunkach gwarancyi krajowej na tem, że zapewnił Reprezentacyi krajowej wpływ na sprawy galicyjskiej Kasy oszczędności jedynie przez zastrzeżenie sobie prawa wyboru ośmiu członków Wydziału, zaś Marszałkowi krajowemu prawa nominacyi Dyrekcyi i buchaltera, a sprawę badania rachunków przez buchaltera i Dyrekcyę zestawionych pozostawił czynnikiem w samej instytucyi przez statut do tego powołanym.

Komisya bankowa, przedkładając Wysokiemu Sejmowi wniosek zgodny z przedłożeniem Wydziału krajowego o udzielenie wspomnianego absolutoryum, czyni to w przeświadczeniu, że organa powołane do zestawiania i kontrolowania rachunków, bądźto złożone z osób mianowanych przez Marszałka krajowego, bądź też delegowane z grona, wybieranego w przeważnej części przez Sejm krajowy, spełniły należycie i ściśle swe obowiązki.

Przystępując do oceny działalności galicyjskiej Kasy oszczędności, objętej zamknięciem rachunkowym za rok 1903, należy stwierdzić, że stan kapitału wkładkowego wynosił dnia 31. grudnia 1903 kwotę 75,104.394 K. 77 gr. a więc o 6,083.894 K. 77 gr. więcej niż z końcem roku poprzedniego. Ten kapitał wkładkowy mieści w sobie wartość gmachu w kwocie 2,023.562 K. 60 gr., zaś reszta jego była ulokowaną w następującym stosunku procentowym:

1. pożyczki hipoteczne i komunalne, procenta zaległe, oraz dobra i realności nabyte czyniły 58·99⁰/₁₀₀ ogółu kapitału wkładkowego;
2. weksle, pożyczki towarzystw zaliczkowych, spółek oszczędności i pożyczek 17·56⁰/₁₀₀;
3. Kasa, zaliczki na efekta, lokacye w bankach i kasach oszczędności, stacya elektryczna i różne rachunki 2·55⁰/₁₀₀;
4. efekta własne 17·86⁰/₁₀₀;
5. interesa w likwidacyi 14·23⁰/₁₀₀.

Co do gmachu zauważa Komisya, że tak znaczna kwota, jak wartość jego w bilans wstawiana, na wynik rachunku zysków i strat dodatnio wpływać nie może. Gdyby martwy ten kapitał oprocentowano tylko według najniższej przez galicyjską Kasę oszczędności ustanowionej stopy procentowej, t. j. po 3·5%, to uzyskanoby rocznie tytułem odsetków kwotę 70.824 K. 67 gr., a jeśli się doliczy wykazane w zamknięciu kosztu utrzymania gmachu w kwocie 6.029 K. 82 gr., tudzież podatki od gmachu w rocznej sumie 2.900 K. 90 gr., to otrzymamy łączną kwotę 79.755 K. 39 gr. jako roczny koszt pomieszczenia instytucji.

Nie łatwym jest zadanie Dyrekcyi, która takim balastem obarczona musi prowadzić administracyę a ma wykazać zysk. Zdaniem Komisji należałoby z wartości bilansowej gmachu corocznie odpisywać pewną kwotę, przez co uczyni się zadość ścisłym wymogom racjonalnego bilansowania, a równocześnie stopniowo zmniejszy się nieproporcjonalne obciążenie rachunku zysków i strat.

Dołączone do niniejszego sprawozdania zestawienia wykazują, że:

1. z pożyczek hipotecznych na dobra zalega tylko 0·39% kapitału pożyczkowego, a 26·96% zapadłych odsetków;
2. z pożyczek hipotecznych na realności miejskie zalega tylko 1·20% kapitału pożyczkowego, a 27·98% zapadłych odsetków,
3. zaś z pożyczek komunalnych 0·02% kapitału pożyczkowego, a 0·32% zapadłych odsetków.

Daty te są wymownym dowodem, że spłata pożyczek hipotecznych i komunalnych odbywa się zupełnie normalnie a wynik finansowy tego działu lokacyi jest również pocieszający, gdyż przedstawia brutto dochód 4·97%.

Również zadowolający obraz przedstawiają inne lokacje ruchome Kasy oszczędności, wyszczególnione w załączonym pod A wykazie, a szczególnie przeciętny zysk brutto w dziale kredytu wekslowego w wysokości 5·75% jest tem bardziej uznania godny, że portfel wekslowy wzrósł z 9,774.681 kor. 40 gr. do kwoty 12,085.844 kor. 34 gr. a przy udzieleniu kredytu wekslowego w ubiegłym roku Kasa oszczędności walczyć musiała z liczną obcą konkurencją, utrudniającą warunki zdrowego udzielania kredytu wekslowego przez nieogłędne podwyższanie kredytów i forsowne obniżanie ich stopy procentowej.

Stan weksli będący w zaskarżeniu wynosił z końcem r. 1903 571.057 K 34 gr. O ile rozwikłanie interesów wekslowych, przyjętych przez obecny Zarząd Kasy oszczędności po poprzednikach, postępuje, okazuje się z następującego zestawienia:

Weksle w procesie wynosiły w roku 1899 1,556.921 K 40 gr, w r. 1900 1.726 050 K 11 gr., w r. 1901 1,022.071 K 87 gr., w r. 1902 802.641 K 01 gr, w r. 1903 571.057 K 34 gr.

W kwocie wykazanej z dniem 31. grudnia 1903 mieści się tylko minimalna część pochodząca z bieżącego interesu; ogół zaskarżonych weksli pochodzi z dawnych czasów. W każdym razie interesa wekslowe, będące w toku sporu nie dają powodu do obaw o dalsze straty, gdyż rezerwa specjalna na pokrycie dubiozów utworzona a w bilans z kwotą 415.089 K 46 gr. wstawiona wystarcza zupełnie na pokrycie wszystkich z tego tytułu powstać mogących ubytków.

T. zw. „interesa w likwidacyi“ niestety i w roku 1903 nie wykazują tak bardzo pożądaney poprawy; przeciwnie, kapitały w tych interesach ulokowane wzrosły w roku 1903 do kwoty 10,180.653 K 48 gr.

Jeżeli się zważy, że rachunek tych interesów w likwidacyi wykazywał w latach 1900 kor. 8,907.396·05, w 1901 kor. 8,564.478·49, w 1902 kor. 9,577.480·96, w 1903 kor. 10,180.653·48, to się okazuje, że kapitały w tych interesach unieruchomione w ostatnich latach ciągle wzrastają, a objaw ten jest tem ujemniejszy, że powyższe cyfry są już ostatnim rezultatem po zużyciu funduszków uzyskanych z częściowej realizacyi rzeczonych interesów.

Prawdziwy obraz o wyniku akcji likwidacyjnej daje dopiero zestawienie kwot z dotychczasowej likwidacyi uzyskanych z kwotami w interesa likwidacyjne już przez obecny Zarząd włożonemi. Otóż wydano do końca roku 1903 razem kwotę 7,169.215 kor. 50 gr., a pobrano tylko 4,151.454 kor. 52 gr; okazuje się przeto, że kwotę **3,017.760 kor. 98 gr.** ulokowano na nowo w rzeczonych interesach.

Ta kwota wprawdzie nie może być uważana za niedobór ruchu dotyczących interesów, gdyż poważne kwoty wydatków — albowiem sumy 3,033.727 kor. 74 gr. i 426.011 kor. 85 gr. — zostały użyte na spłatę długów, przedsiębiorstw kopalnianych objętych przez nowy Zarząd Kasy po poprzednim tudzież na wykupno drugiej

połowy kopalń borysławskich, lecz mimo to fakt sam, że unieruchomiono na nowo i na razie bez procentu kwotę 3,017.760 kor. 98 gr. pozostaje niepokojącym i ujemnie musi wpływać na rachunek zysków i strat.

Rachunek ten wykazuje za rok 1903 nadwyżkę z obrotu w kwocie 31 500 kor. 82 gr.. Jednakowoż kwota ta jest wprawdzie buchalteryjnie prawidłową nadwyżką, zaś faktycznie tylko pozornym zyskiem, albowiem rachunek zysków i strat galic. Kasy oszczędności nie obejmuje rachunku zysków i strat „interesów w likwidacji“. Te t. zw. „interesa w likwidacji“, jako nie będące jeszcze prawną własnością Kasy oszczędności, są w odrębnym rachunku prowadzone i w tym rachunku są uwidocznione ich zyski i straty, a suma wszystkich kapitałów Kasy oszczędności w tych interesach lokowanych stanowi activum bilansu Kasy oszczędności. Skoro się jednakowoż pominąć chce tę okoliczność buchalteryjnym traktowaniem spowodowaną, t. j., że kopalnie będące przedmiotem „interesów w likwidacji“ nie są jeszcze na Kasę oszczędności hipotecznie przeniesione, to należy wcielić wynik obrotu tych interesów w likwidacji do ogólnego rachunku zysków i strat Kasy oszczędności, a wówczas dopiero uzyska się zgodny z faktycznym stanem obraz wynikłości gospodarstwa Kasy oszczędności w dotyczącym roku administracyjnym.

Otóż kopalnie będące w zarządzie galic. Kasy oszczędności i fabryka narzędzi miały w roku 1903 niedobór ruchu w kwocie 605.172 kor. 52 gr., a gdy się zważy, że zapas tych kopalni w dniu 31. grudnia 1903 był mniejszy o 818 cystern, niż z końcem roku ubiegłego, co również licząc po cenach przez Kasę oszczędności pobieranych wynosi około 170.000 kor., to okaże się niedobór ruchu tych kopalni w kwocie 775.172 kor. 52 gr., a zatem po potrąceniu wykazanej w zamknięciu tejże Kasy zwwyżki 31.500 kor. 82 gr. ostateczny faktyczny niedobór ruchu za rok 1903 w kwocie 743.671 kor. 70 gr.

Ten na pierwszy rzut oka przerażający wynik cyfrowy traci znacznie ze swej zgrozy przy bliższym rozpatrzeniu celu, na jaki ta kwota użyta została, i technicznego stanu kopalni Kasy oszczędności a w szczególności kopalni borysławskiej. Kwoty powyższe zostały bowiem w znacznej części wydane na roboty wiertnicze, pod względem technicznym według orzeczenia znawców z powodzeniem prowadzone, jakkolwiek dotąd jeszcze nie zupełnie produktywne.

Pragnąc utrzymać uprawnienia do eksploatacji ropy, które stanowią prawną podstawę kopalni, musiał zarząd Kasy oszczędności skutecznie kontraktowe wiercenia, a pragnąc by wiercenia mogły mieć pożądany skutek, musiał się postarać o to, ażeby miały taką dymenzyą rur, która umożliwi konieczne ich dalsze pogłębienie, aż do ropodajnego horyzontu.

W tym celu wywiercono ogółem 3391³⁴ metrów:

w Borysławiu	2721 ¹⁴
w Schodnicy	51 ⁰⁰
w Kosmaczu	373 ⁸⁰
w Grażiowej	74 ⁹⁴
w Nahujowicach	170 ³⁷

a w szczególności doprowadzono w Borysławiu:

szyb Nr. 1. Potok, który miał w r. 1902 m.	817-90	do głębokości	863-50
III. Pod Debrą	750 20		844-90
IV. Potok	630-00		639-20
VII. "	782-45		801-00
IX. "	520-80		800-70
XIV. Pańska	888-30		930-60
XV. Debra	706-20		805-19
XVI. Pańska	661-50		920-20
XVII. "	0		43-10
XVIII. "	87-60		790-20
XIX. "	0		648-50
XXII. "	0		479-00

Z powyższego zestawienia wypływa dla każdego, znającego stosunki terenów borysławskich, że szyby są jeszcze nad ropą, a kilkakrotne ekspertyzy przez pierwszorzędnych fachowców przedsięwzięte zgodnie stwierdzają, że bez przesadnego optymizmów w niedalekim czasie dojścia do ropodajnego horyzontu spodziewać się należy.

Wobec takiego stanu rzeczy ów znaczny wydatek na roboty wiertnicze nie mógłby być uważany za wydatek bieżący, ale za wydatek inwestycyjny, a tem samem ujemny cyfrowo wynik straciłby w znacznej części charakter niedoboru ruchu.

Komisya bankowa sądzi jednak mimo to wszystko, że przedsiębiorstwa naftowe nie tylko sanacyi Kasy oszczędności stoją na przeszkodzie, bo odciągając coraz nowe kapitały od obrotu, udaremniają akcyę uzdrowienia Kasy oszczędności, ale że przedewszystkiem pozostają w jaskrawej sprzeczności z istotą i celem publicznej instytucyi oszczędności.

Jakkolwiek obecny zarząd Kasy oszczędności tylko wskutek przymusowego położenia objął rzeczony przedsiębiorstwa naftowe, to przecież musi sobie z tego zdać sprawę, że prowadzenie przedsiębiorstw przemysłowych nie jest zadaniem kas oszczędności, a już całkiem nie prowadzenie przedsiębiorstw o charakterze losowym. Do chwilowego ich prowadzenia może zmusić zawnione przez poprzedników położenie, ale ten stan wyjątkowy nie powinien się stać chronicznym.

Komisya bankowa stwierdza i uznaje, że zarząd Kasy nieustannie się starał o pozbycie rzeczonych przedsiębiorstw, które aczkolwiek rokują przyszłość, nie nadają się do prowadzenia przez Kasę oszczędności, a wyraża nadzieję, że gorliwości zarządu i jego zapobiegliwości uda się dojść do celu, który sobie słusznie wytknął, t. j. do sprzedaży tych kopalni, bez zmarnowania ich wartości. Skoro to nastąpi, będzie stopniowa regeneracya Kasy oszczędności nie tylko możliwą ale i zabezpieczoną. Dowodem tego fakt, że Kasa oszczędności dotychczas ze swego obrotu w ścisłym słowa znaczeniu nie tylko wykazywała drobne zyski, ale i opłacała procent od wkładek, których faktycznie nie miała w obrocie, bo były martwym kapitałem, figurującym normalnie jako lokacya „w interesach w likwidacyi“. I tak Kasa oszczędności wypłaciła tytułem procentu od wkładek, których kapitał nie był w obrocie, w roku 1901 kwotę 355.206 K. 50 gr., w roku 1902 kwotę 362.662 kor. 60 gr., a w roku 1903 kwotę 363.858 K. 31 gr. Z tego wynika, że dotychczasowe dochody zupełnie wystarczały na całkowite oprocentowanie kapitału wkładowego, że zatem procent od funduszków, mających się uzyskać z pozbycia interesów likwidacyjnych, mógłby służyć na stopniowe refundowanie uszczuplonego kapitału obrotowego.

W ścisłym związku z tym rozumowaniem pozostaje decyzya o drugiej sprawie gal. Kasy oszczędności, a mianowicie o żądaniem przez nią obecnie podwyższeniu gwarancyi krajowej za wkładki oszczędności do wysokości 100 milionów K., które Wydział krajowy przedłożył Wys. Sejmowi sprawozdaniem przekazaniem Komisji bankowej, uchwałą Wys. Sejmu z 19. października b. r.

Żądanie to, motywuje zarząd gal. Kasy oszczędności tem, iż stan wkładek, wynoszący z dniem 30. września 1904 77,559 995 K. 77 gr. — mimo spodziewanego w ostatnim kwartale ubytku, przez dopisanie narosłych procentów, podwyższy się z końcem r. 1904 niezawodnie do sumy 78,000.000 K., a suma ta, wskutek normalnego wzrostu wkładek i dopisania narosłych procentów za pierwsze półrocze przekroczy z dniem 30. czerwca 1905 niezawodnie sumę 80 milionów koron, zagwarantowaną przez kraj mocą uchwały Wysokiego Sejmu z 18. listopada 1902.

W załatwieniu tej prośby przedstawia Wydział krajowy Wysokiemu Sejmowi wniosek o rozszerzenie dotychczasowej gwarancyi krajowej za wkładki łącznie z zapadłymi odsetkami z 80 milionów na 100 milionów K.

Komisya bankowa sądzi, iż ani Wydział krajowy, przedkładając dotyczące gwarancyi krajowej wnioski, ani Wysoki Sejm przy ich uchwaleniu tak w r. 1899 jak i w roku 1902 nie przypuszczały, iżby gwarancya krajowa mogła się zatrzymać u cyfrowego kresu 70, względnie 80 milionów koron.

Nieudzielenie dalszej gwarancyi pociągnęłoby bowiem za sobą tę wcale niepożądaną alternatywę: że galic. Kasa oszczędności z chwilą dojścia stanu wkładek do granicy poręki, musiałaby albo wstrzymać dalsze przyjmowanie wkładek, albo też przyjmować je wprawdzie dalej, lecz tylko jako odrębny typ wkładek niegwarantowanych i chyba za wyższem dla braku gwarancyi oprocentowaniem. Druga ewentualność spowodowałaby utrudnienie w administracyi do granic niemożliwości posunięte, a obie ewentualności odbiłyby się ujemnie na gospodarstwie Kasy nie bez niebezpieczeństwa dla udzielonej dotychczas przez kraj rękojmi.

Natomiast przy umiejętnej a sumiennej administracyi — a tylko takiej się po obecnym zarządzie spodziewać należy — przysparza powiększenie kapitału wkład-

kowego, tylko większe dochody przy równoczesnem obniżeniu przeciętnych kosztów administracyjnych, a tem samem poprawia warunki uzdrowienia Kasy oszczędności.

Wobec tego Komisya bankowa, idąc w myśl swoich wniosków z roku 1899 i 1902, oraz w myśl uchwał Wysokiego Sejmu, przemawia w niniejszym wypadku za podwyższeniem gwarancyi krajowej dla wkładek Kasy oszczędności, ale nie może doradzać Wysokiemu Sejmowi dalej idącego powiększenia tej gwarancyi, jak to, które jest w danej chwili bezwarunkowo koniecznem. Za kwotę konieczną uważa Komisya bankowa sumę 90 milionów koron, a Dyrekcyja Kasy oszczędności dała wyraz uzasadnionemu przypuszczeniu, że w bliskiej przyszłości nie zajdzie potrzeba korzystania z wyższej ponad tę poręki.

Komisya bankowa sądzi, że powinna się trzymać granic bezpośredniej potrzeby, głównie też dlatego, że uważa, iż po spodziewanem rozwikłaniu „interesów w likwidacyi“ będzie daną chwila, w której można i należy znieść gwarancję krajową i zastąpić ją odpowiednią dotacją z funduszków krajowych dla uzupełnienia funduszu obrotowego Kasy — dotacją, którąby Kasa następnie z rocznych dochodów oprocentowywała i umarzała.

Taka zmiana obecnego stanu rzeczy uwolniłaby kraj od obowiązku poręki, który już dziś 90,000.000 K. dosięgać ma, z natury rzeczy z roku na rok wprost mechanicznie powiększać się musi, a nieuniknienie na kredycie kraju zacięży, — od obowiązku, który, gdyby się kiedyś stał aktualnym, wymagałby odwołania się do targu pieniężnego w najniepomyślniejszych warunkach. Natomiast refundowanie kapitału obrotowego Kasy oszczędności do pełnej sumy wkładek nie wymagałoby żadnych ofiar od kraju, któryby dotyczącą sumę Kasie oszczędności tylko pożyczył a onaby oprocentowanie i amortyzację z własnych rocznych dochodów pokrywała. Że Kasa oszczędności mogłaby takiemu obowiązkowi podołać, nie ulega kwestyi, albowiem kwota dostarczona przez skarb kraju dałaby jej przeciw dochód, a skoro dziś bez dochodu oprocentowuje cały kapitał wkładkowy, jakkolwiek znaczna jego część jest bez użytków w „interesach likwidacyjnych“ uwięzioną, to dochód od nowych funduszków przez kraj dostarczonych wystarczyłby z pewnością na oprocentowanie dotyczących obligacyi krajowych, zaś na amortyzację ich służyłoby mogły tak czyste zyski Kasy, już dotychczas wykazywane, jakoteż procent od owych funduszków dziś w „interesach likwidacyjnych“ jeszcze uwięzionych, któreby z rozwikłania tych interesów w przyszłości uratowano.

Projekt ten załatwienia sprawy Kasy oszczędności stanie się aktualnym dopiero z chwilą rozwikłania „interesów w likwidacyi“ ale zrealizowanie jego usamowolni niejako Kasę oszczędności, a kraj uwolni od gwarancyi, wprawdzie dotychczas tylko nominalnej ale zawsze możliwej a temsamem dla budżetu krajowego groźnej a kredyt kraju w wysokim stopniu obciążającej.

Polecając rzuconą powyżej myśl, którą też Dyrekcyja Kasy oszczędności uważa za wykonalną bez ujmy dla instytucyi, głębokiej rozwadze Wydziału krajowego — wnosi Komisya bankowa:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego z dnia 29. lipca 1904 o rachunkach galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie za rok 1903.
2. Sejm udziela Zarządowi galicyjskiej Kasy oszczędności we Lwowie abso-lutoryum z rachunków tejsze Kasy za rok 1903.
3. Sejm zmieniając Art. IV. uchwały swej z 27. lutego 1899 (Dz. u. kr. Nr. 35.) i z dnia 18. listopada 1902 (Dz. u. kr. Nr. 100) postanawia:

Jak długo trwa gwarancyja kraju w art. I. powyższej uchwały z 27. lutego 1899 (Dz. u. kr. Nr. 35.) określona, nie może stan kapitałów wkładkowych w galicyjskiej Kasie oszczędności we Lwowie ulokowanych, przewyższać sumy 90,000.000 K.

Przewodniczący:

Władysław Kraiński.

Sprawozdawca:

Loewenstein.

Zesta-

pełnowartościowych aktywów bilansu pr. 31.

(z podziałem na lokacje

Lokacje hipoteczne	Stan		Dochód pro 1903	
	pr. 31. grudnia 1903			
Pożyczki hipoteczne na dobra	16,663.063		826.906	08
Pożyczki hipoteczne na realności miejskie .	21,317 356	20	1,086 066	41
Pożyczki hipoteczne na posiadłości wiejskie .	3.519	16	167	60
Reszty cen kupna dóbr i realności odsprzed.	464.422	96	18.041	22
Pożyczki komunalne	2,555.729	78	120.301	39
Dobra i realności nabyte	1,852.997	58	79 451	35
Łącznie	42 857.088	68	2,130.934	05

wienie

grudnia 1903 oraz odnośnych brutto-dochodów

hipoteczne i inne).

Lokacje inne	Stan pr. 31. grudnia 1903		Dochód pro 1903	
Pożyczki towarzystw zarobkowych i gospodarczych i pożyczki spółek oszczędności i pożyczek	174 578	04	7.907	85
Zaliczki na papiery wartościowe (zastawy, rachunki bieżące, eskontowane obce).	361 877	48	15 654	70
Papiery wartościowe własne	13 053.331	78	530.672	61
Weksle	12,085.860	34	587 501	15
Lokacje w bankach i wkładki w austriackich kasach oszczędności	919 222	77	32.525	10
Różne lokacje (gmina miasta Lwowa, stacja elektryczna, kasa, zaliczki na płace, zaliczki syndyka, zaliczki do kasy pod ręcznej, rachunki różnych osób, rachunki przechodnie).	788.158	10	18.450	17
	27,383 028	51	1,192.711	58
Poza temi lokacyami wpłynęły dochody: z tytułu prowizji od wkładek niewypowiedzianych za administrację depozytów obcych i za wypłaty i incassa wykonywane na zlecenie osób trzecich	—	—	28.603	18
Łącznie	27,383.028	51	1.221.314	76

Stosunek procentowy

zaległych odsetek od pożyczek hipotecznych i komunalnych do ogółu odsetek tejże kategorii zarachowanych za rok 1903.

Pozycja	Od kategorii pożyczek	Odsetki zarachowane za rok 1903		Odsetki zaległe z dniem 31. grudnia 1903		Stosunek procentowy zaległości do ogółu
1	Od pożyczek hipotecznych na dobra	782.734	71	211.057	82	26.96%
2	Od pożyczek hipotecznych na realności miejskie	1 042.854	68	291.717	80	27.98%
3	Od pożyczek hipotecznych na posiadłości wiejskie	167	60	167	14	99.73%
4	Od reszt cen kupna dóbr i realności odsprzedanych	17.805	94	1.008	10	5.66%
5	Od pożyczek komunalnych	120.004	41	398	29	0.32%
	Łącznie	1,963.567	34	504.349	15	25.68%

Stosunek procentowy

zaległego kapitału pożyczek hipotecznych i komunalnych do stanu tychże pożyczek z dniem 31. grudnia 1903.

Pozyce	Kategorie pożyczek	Stan kapitału z dniem 31. grudnia 1903		kapitał zaległy z dniem 31. grudnia 1903		Stosunek procentowy zaległości do stanu kapitału
1	Pożyczki hipoteczne na dobra	16,447.236	85	64.882	27	0.39%
2	Pożyczki hipoteczne na realności miejskie	21,024.161	79	253.926	85	1.20%
3	Pożyczki hipoteczne na posiadłości wiejskie	3.352	02	349	44	10.42%
4	Reszty cen kupna i realności odsprzedanych	463.411	96	22.093	22	4.76%
5	Pożyczki komunalne	2,555.208	77	742	98	0.02%
	Łącznie	40,493.371	39	341.994	76	0.84%